

צדיק יותר מיוסף

מסופר בספר הזוהר על חכם גדול בשם ר' אבא מן העיר לוד. שפעם אחת ראה איש קשה-יום שהשתרע על גל אבנים כדי למצוא את מנוחתו ונרדם. לפתע צץ מבין גל האבנים נחש שביקש להכיש את האיש הישן. בעודו מניף את ראשו להכשה, זינקה לעברו לטאת כוח, והרגה את הנחש. ר' אבא המשיך לצפות במתרחש. כאשר התעורר האיש התפלא לראות נחש מת מונח לפניו. הוא אסף את מטלטליו וקם להמשיך בדרכו. באותו רגע ערימת האבנים עליה ישב התמוטטה ונפלה לגיא מתחתיו. ר' אבא הוכה בתדהמה, כמה ניסים יכולים להתרחש לאדם אחד וברגע אחד?! רדף אחריו ושאל לפרש מעשיו ובמה זכה להינצל מסכנות רבות כל כך? האיש שסרב להשיב, כדרכם של ענווים וצנועים, הואיל לומר לאחר הפצרות רבות, שכל ימי חייו לא הזיק לזולתו ולא ישן בלילה בטרם סלח לכל מי שפגע בו כדי לנקות את הטינה מלבו. את כל האנרגיות של הכעס והעלבון תיעל האיש לעשיית צדקה וחסד כלפי מי שפגע בו. לשמע הדברים, פרץ רבי אבא בבכי ואמר לעצמו: אדם זה צדיק מיוסף. יוסף היה צריך לסלוח לאחיו וסלח, אך אדם זה סלח לכל זר שעלב בו. אין ספק שאדם כזה ראוי לכל הניסים הללו.

מתוך הסליחות:

הַנְּשִׂמָה לך / והגוף פִּעֵלךְ / חוֹסֶה עַל עַמְלֶךָ:
הַנְּשִׂמָה לך / והגוף שִׁלְךָ / ה' עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ:
אֲתָאנוּ (באנו) עַל שְׁמֶךָ ה' / עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ:
בְּעֵבֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ / כִּי א-ל חַנוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ:
לִמְעַן שְׁמֶךָ ה' / וְסִלַּחַת לְעוֹנְנוּ כִּי רַב־הוּא:
סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ / כִּי בְּרֹב אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ.
מַחֵל לָנוּ מַלְכָּנוּ / כִּי רַבּוּ עוֹוֹנֵינוּ:

בן אדם מה לך נרדם
קום קרא בתחנונים
שפך שיחה דרש סליחה
מאדון האדונים
רחץ וטהר ואל תאחר
בטרם ימים פונים
ומהרה רוץ לעזרה
לפני שוכן מעונים
ומפשע וגם רשע
ברח ופחד מאסונים
אנא שעה שמך
יודעי ישראל נאמנים
לך א-דני הצדקה
ולנו בשת הפנים

עֲנֵנו א-לֵהי אַבְרָהָם עֲנֵנו:
עֲנֵנו וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנו:
עֲנֵנו אַבְרָם יַעֲקֹב עֲנֵנו:
עֲנֵנו מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנו:
עֲנֵנו הָעוֹנָה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנו:
עֲנֵנו הָעוֹנָה בְּעַת צָרָה עֲנֵנו:
עֲנֵנו הָעוֹנָה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנו:
עֲנֵנו א-לֵהי הַמְּרַכְּבָה עֲנֵנו:
עֲנֵנו א-לֵהא דְמֵאִיר עֲנֵנו:
עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו:

מסכת יומא פרק ח, משנה ט':

"... עבירות שבין אדם למקום (אלוקים), יום הכיפורים מכפר;
עבירות שבין לבין חברו-אין יום הכיפורים מכפר, עד שירצה את חברו..."

לכן אנו צריכים לבקש סליחה מכל מי שפגענו בו, סליחה מאבא ואמא,
מבן/בת הזוג אחים אחיות, ילדים, חברים, קולגות בעבודה...

להלן הנוסח המסורתי, כל אחד יוסיף מליבו דברים עליהם צריך להתוודות ולתקן:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' א-לֵהֵינוּ וְא-לֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתַמְחֵל לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב: (מחשבות רעות ושליליות)
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רַע: (פגיעה באנשים ובחברים)
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּבְמַתָּן: (יושר בעסקים, בעבודה)
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִיבּוּר פֶּה:
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבְשִׁגְגָה:
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים: (לחשוב ולפרט לעצמך)
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְר הָרַע:

וְעַל כּוֹלֵם א-לוֹהַ סְלִיחוֹת. סִלַּח לָנוּ.
מַחֵל לָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שַׁחַד:
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב:
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת:
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵכֶל וּבְמִשְׁתֵּה:
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגֵאוּה:
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹסֵר צְנִיעוּת:
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵין: (קנאה, חוסר פרגון)
וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנָם:

וְעַל כּוֹלֵם א-לוֹהַ סְלִיחוֹת. סִלַּח לָנוּ.
מַחֵל לָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ:

